

Altında Altın

– birinsan · 16 Ekim 2012

Ava çıkardı insan.
Yemek için avlardı balık, kuş ya da hayvan.
Bir de, toplardı tabiattaki meyvalardan.
Olmuşları, ağacın altına düşerdi dalından.

Tohumu gördü, toprağa ekti insan.
Bereket fışkırdı topraktan.
Ekti, biçti.
Toprağa hükmetti insan.

Merak bu ya;
Ağaçlar, otlar... Su bile fışkırıyor topraktan.
Kazıp baksak,
Kim bilir neler çıkar altından.

Ulaşınca kadar altına,
Nice canlar girdi toprak altına.

Toprağın altına girdi insan,
Altını buldu.

Altını oldu insanın.
Sonra,
Altını üstüne getirdi dünyanın.

Demirdendi, çeliktendi,
Mızrak, kılıç, kalkan....
Ama,
Hepsini altın için kullandı insan.

Yiyip içebilmek için,
Üst, baş giyebilmek için,
Altını sattı insan.

Gel zaman, git zaman.

Başlar düşünüyor,
Başkaları çalışıyor diye
Emeğini altına sakladı
Tüm değeri altına verdi insan.

Sarı altın,
Beyaz altın,
Ve nihayet,
Siyah altını buldular.

Toprağın altındaydı.
İnsan da;
Bir boğazına,
Bir de altına yatırdı her şeyini...

Birisi dedi ki;
Kaldır başını yerden.
Bak;
Mesaj var sana göklerden...

Kafalar şaşkın,
Gözler göğe bakarken,
Altında altın olanı,
Altından çekiverdiler aniden...

Kalmadı.
Ne oturacak yer,
Ne yerin altında altın.
Altın için kirlendi toprak.

Varın, onu da çöpe atın.